

Vlaams
Parlement

stuk **2038** (2012-2013) – Nr. 3
ingediend op 24 oktober 2013 (2013-2014)

Voorstel van gemotiveerd subsidiariteitsadvies

van mevrouw Fientje Moerman en de heren Matthias Diependaele,
Sas van Rouveroij, Lode Vereeck en Koen Van den Heuvel

over het voorstel voor een richtlijn
van het Europees Parlement en de Raad
tot vaststelling van een kader voor maritieme
ruimtelijke ordening en geïntegreerd kustbeheer

Antwoord van de Europese Commissie

Stukken in het dossier:

- 2038** (2012-2013) – Nr. 1: Voorstel van gemotiveerd subsidiariteitsadvies
- Nr. 2: Tekst aangenomen door de plenaire vergadering

verzendcode: IED

EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 23 X 2013
C(2013) 6975 final

Geachte voorzitter,

De Commissie bedankt het Vlaams Parlement¹ voor zijn gemotiveerd advies, toegezonden via de Senaat, over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een kader voor maritieme ruimtelijke ordening en geïntegreerd kustbeheer {COM(2013) 133 final}.

De Commissie neemt er nota van dat het Vlaams Parlement betwijfelt of het voorstel verenigbaar is met het subsidiariteitsbeginsel. De Commissie is van mening dat de doelstellingen van het voorstel — gestroomlijnde actie inzake maritieme ruimtelijke ordening en geïntegreerd kustbeheer in alle lidstaten en consistente en coherente toepassing in de hele EU — het best op Unieniveau kunnen worden bereikt.

De voorgestelde richtlijn beoogt meerwaarde die erin bestaat dat de lidstaten minimale overeenkomsten zouden kunnen vinden om grensoverschrijdende samenwerking mogelijk te maken en tijdig bij te dragen aan de uitvoering van aanverwante wetgeving, waaronder de richtlijn hernieuwbare energie, het gemeenschappelijk visserijbeleid, het trans-Europees vervoersnet en de kaderrichtlijn mariene strategie.

Mariene en kustecosystemen, visgronden, beschermde mariene gebieden, maritieme infrastructures, zoals kabels, pijplijnen, scheepvaartroutes, olie-, gas- en windinstallaties, alsook de risico's als gevolg van natuurrampen en klimaatverandering overschrijden de nationale grenzen. De activiteiten in zee- en kustgebieden hebben een grensoverschrijdend effect, vaak zelfs in de hele EU, en de respectieve nationale planningsprocessen lopen aanzienlijk uiteen. Daarom moet op Unieniveau een kader voor de planningsprocessen op zee en het geïntegreerd beheer van kustzones worden vastgesteld. Momenteel is grensoverschrijdende samenwerking inzake deze processen, die van wezenlijk belang is voor de economische ontwikkeling en een goed beheer van de hulpbronnen, zeldzaam, niet systematisch of zelfs onbestaand.

De voorgestelde richtlijn laat de lidstaten ruime discretionaire bevoegdheid inzake de manier om deze doelstellingen te bereiken. De voorgestelde richtlijn voorziet enkel in procedurele

¹ Handelend op grond van Verklaring 51 gehecht aan het Verdrag.

verplichtingen en legt geenszins de inhoud van maritieme ruimtelijkeordeningsplannen of strategieën voor kustbeheer vast.

De Europese Commissie heeft ter voorbereiding van haar voorstel een effectbeoordeling verricht {SWD(2013) 65 final}, waarin de kosten en baten van de invoering van maritieme ruimtelijke ordening en geïntegreerd kustbeheer zijn geanalyseerd. Op basis van de beschikbare gegevens luidt de conclusie van de effectbeoordeling dat de baten van dergelijke systemen op nationaal en op EU-niveau de kosten van de invoering ervan ruimschoots overtreffen.

De Commissie hoopt dat deze verduidelijkingen de twijfels van het Vlaams Parlement wegnemen en kijkt uit naar de voortzetting van de politieke dialoog in de toekomst.

Hoogachtend,

Maroš Šefčovič
Maroš Šefčovič
Vicevoorzitter